

Sygn. akt IV KK 107/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Przemysław Kalinowski

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **W. M.**

skazanego za czyn z art. 244 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 14 maja 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w O.

z dnia 18 września 2018 r., sygn. akt II K (...)

**uchyła wyrok w zaskarżonej części i sprawę w tym zakresie
przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O**

.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w O. z dnia 18 września 2018 r., sygn. akt II K (...) W. M. został uznany za winnego tego, że w dniu 25 maja 2018 r., w O. , w woj. (...) prowadząc na drodze publicznej samochód osobowy m- ki O. o

nr rej. (...) nie zastosował się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 7 maja 2018 r. w sprawie o sygn. akt II K (...) oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 16 maja 2018 r. w sprawie o sygn. akt II K (...), a nadto nie zastosował się do decyzji Starosty O. nr (...) z dnia 13 grudnia 2017 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii A i B, tj. przestępstwa kwalifikowanego z art. 244 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Za tak opisany czyn na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. sąd ten wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 30 zł. Nadto na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. z zw. z art. 43 § 1 k.k. sąd orzekł wobec W. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, jak również zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 970 (dziewięćset siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 11 października 2018 r.

Od tego wyroku Prokurator Generalny wniósł kasację na korzyść skazanego. Zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegającego na orzeczeniu wobec W. M. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w rozmiarze 300 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawkiiennej na kwotę 30 zł w sytuacji, kiedy wskazany przepis dopuszcza orzeczenie tej kary w wysokości do 200 stawek dziennych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Zasadność podniesionego zarzutu wynika wprost z zestawienia treści zaskarżonego rozstrzygnięcia o karze grzywny wymierzonej W. M. za przypisany mu występki oraz treści art. 502 § 1 k.p.k. Zgodnie z brzmieniem art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec

jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200 000 złotych. Przepis ten określa zatem górną granicę kary grzywny, która może być orzeczona w tym trybie. Tymczasem Sąd Rejonowy w O. wyrokiem nakazowym wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, a więc w rozmiarze przekraczającym wymiar wskazany w art. 502 § 1 k.p.k. Orzeczenie kary grzywny nastąpiło zatem z rażącym naruszeniem prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku.

Podnieść także należy, że uchybienia tego nie można naprawić w trybie wskazanym w art. 105 § 1 k.p.k., albowiem byłaby to ingerencja w merytoryczną treść wyroku (np. wyroki SN: z dnia 13 grudnia 2017 r., II KK 341/17, z dnia 3 czerwca 2015 r. III KK 79/15), a taką z pewnością stanowi określenie wysokości orzeczonej kary grzywny. Postąpienie sądu *meriti* polegające na skorygowaniu błędu poprzez sprostowanie merytorycznego elementu wyroku jakim bez wątpienia jest ilość orzeczonych wyrokiem stawek dziennych grzywny (z 300 na 200) było czynnością procesowo nieskuteczną.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uznając kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną, uchylił wyrok w zaskarżonej części, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny, przy czym uchylenie wyroku w zakresie orzeczonej kary unicestwia także orzeczenie o środku karnym (pkt 3) oraz rozstrzygnięcie o kosztach sądowych (są to orzeczenie akcesoryjne wobec skazania, czyli wymierzenia kary za czyn przypisany) i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.